

6. Abraham, Sara, Hagar en Ismaël

We lezen uit de Bijbel (HSV):

Genesis 16:1-4 en vers 16

Genesis 17: 1-5, 10-12 en 15-22

Genesis 16

Hagar en Ismaël

1. Maar Sarai, de vrouw van Abram, had hem geen kinderen geschonken. Nu had zij een Egyptische slavin, van wie de naam Hagar was.
2. Daarom zei Sarai tegen Abram: Zie toch, de HEERE heeft mijn baarmoeder gesloten, zodat ik geen kinderen kan krijgen. Kom toch bij mijn slavin; misschien zal ik uit haar nageslacht krijgen. En Abram luisterde naar de stem van Sarai.
3. Toen nam Sarai, de vrouw van Abram, Hagar, de Egyptische, haar slavin, nadat Abram tien jaar in het land Kanaän gewoond had, en gaf haar aan Abram, haar man, als vrouw voor hem.
4. Hij kwam bij Hagar en zij werd zwanger. Toen zij nu zag dat zij zwanger geworden was, was haar meesteres in haar ogen verachtelijk.

16. Abram was zesentachtig jaar oud, toen Hagar Ismaël bij Abram baarde.

Genesis 17

Naamsverandering van Abram en Sarai

1. Toen Abram negenennegentig jaar oud was, verscheen de HEERE aan Abram en zei tegen hem: Ik ben God, de Almachtige! Wandel voor Mijn aangezicht en wees oprecht.
 2. Ik zal Mijn verbond sluiten tussen Mij en u, en u uitermate talrijk maken.
 3. Toen wierp Abram zich met het gezicht ter aarde en God sprak met hem:
 4. Wat Mij betreft, zie, Mijn verbond is met u! U zult vader worden van een menigte volken.
 5. U zult niet meer Abram heten, maar uw naam zal Abraham zijn, want Ik zal u vader van een menigte van volken maken.
-
10. Dit is Mijn verbond dat u moet houden tussen Mij en u en uw nageslacht na u: al wie mannelijk is bij u moet besneden worden.
 11. U moet het vlees van uw voorhuid laten besnijden en dat zal een teken zijn van het verbond tussen Mij en u.
 12. Elk kind bij u van acht dagen oud, al wie mannelijk is, moet besneden worden, al uw generaties door: degene die in uw huis geboren is én degene die van enige vreemdeling voor geld gekocht is, die niet tot uw nageslacht behoort.

Aankondiging van de geboorte van Izak

15. Verder zei God tegen Abraham: U moet uw vrouw Sarai niet meer Sarai noemen, maar haar naam zal Sara zijn.
16. Want Ik zal haar zegenen, en u ook uit háár een zoon geven; ja, Ik zal haar zo zegenen dat zij tot volken zal worden; er zullen koningen van volken uit haar voortkomen.
17. Toen wierp Abraham zich met zijn gezicht ter aarde en lachte. Hij zei in zijn hart: Zal bij een honderdjarige een kind geboren worden en zal Sara, die negentig jaar is, baren?
18. En Abraham zei tegen God: Och, zou Ismaël voor Uw aangezicht mogen leven!
19. God zei: Integendeel, uw vrouw Sara zal u een zoon baren en u moet hem de naam Izak geven. Ik zal Mijn verbond met hem maken, tot een eeuwig verbond voor zijn nageslacht na hem.
20. Wat Ismaël betreft, heb Ik u verhoord. Zie, Ik heb hem gezegend en zal hem vruchtbaar maken en hem

uitermate talrijk maken: twaalf vorsten zal hij verwekken en Ik zal hem tot een groot volk maken.

21. Mijn verbond echter zal Ik met Izak maken, de zoon die Sara u volgend jaar op deze vastgestelde tijd zal baren.

22. Toen Hij geëindigd had met hem te spreken, voer God van Abraham op.

Wachten duurt lang. Het is al zo lang geleden dat God een kind heeft beloofd! Nu zijn Abram en Saraï oud. Saraï merkt dat haar vruchtbare jaren voorbij zijn. Ze zegt: 'de HEERE heeft mijn baarmoeder gesloten zodat ik geen kinderen meer kan krijgen.' Voor haar is dit boek definitief gesloten.

Ze denkt erover na. Als Abram bij mij geen kind kan krijgen, dan moet het via een andere vrouw. Ze heeft een slavin die Hagar heet. Saraï denkt: als Abram met Hagar een kind krijgt, kunnen wij hem opvoeden als ons eigen kind.

Ze verteld haar plan aan Abram. Hij vindt het een goed idee.

Hagar wordt zwanger. Maar vanaf dat moment wordt alles anders. Hagar wordt trots en kijkt op Saraï neer. Saraï is in haar ogen verachtelijk. Natuurlijk merkt Saraï dat.

Hadden Abram en Saraï maar gewacht. Als de Heere iets beloofd, komt Hij dat altijd na.

Maar meestal duurt dat langer dan we zelf graag zouden willen.

We kunnen net als Saraï denken: misschien heeft God het wel *iets* anders bedoeld. Dan gaan we de belofte iets veranderen. Zodat het nu in vervulling gaat. We gaan God een handje helpen.

Of we denken dat het te laat is. Het kan niet meer. Lichamelijk kon Saraï geen kinderen meer krijgen. Maar zou iets voor God onmogelijk zijn?

Zodra we ons gaan bemoeien met Gods belofte komt er alleen maar ellende van. De verhouding tussen Saraï en Hagar wordt verstoord. Dat geeft ruzie tussen Abram en Saraï. En er wordt een kind geboren: Ismaël. Een onschuldig jongetje dat de dupe wordt van alle ongeduldigheid.

13 jaar later bezoekt de Heer Abram opnieuw. Hij is dan 99 jaar oud.

God zegt: 'Ik ben God, de Almachtige. Gehoorzaam Mij en leef als een oprecht man. Ik sluit een verbond met je en Ik zal je talloze nakomelingen geven.'

Abram werpt zich op de grond. Hoe kan het ook anders? Als God, de Almachtige Zelf tot je spreekt!

God zegt dat Hij een verbond met Abram wil sluiten en dat Hij hem een grote familie zal geven. Er zullen veel volken uit hem ontstaan, zelfs koningen!

Dat verbond zal ook voor zijn nageslacht gelden.

Zij zullen Gods uitverkoren volk zijn.

Abrams deel aan dat verbond zal zijn dat ze zich moeten laten besnijden. (Een deel van) de voorhuid van het geslachtsdeel van alle mannen wordt dan verwijderd. Ieder jongetje van 8 dagen oud zal besneden worden.

Abram krijgt ook een nieuwe naam. Vanaf nu zal hij niet meer Abram (geëerde vader) heten, maar Abraham (vader van veel volken).

Ook Saraï krijgt een nieuwe naam. In plaats van Saraï (ruziemaakster) zal ze nu Sara (prinses) genoemd worden.

God zegt: 'zij zal de moeder worden van jouw zoon, Abraham. Ik zal haar zegenen, zodat er veel volken uit haar ontstaan zullen.'

Abraham lacht. Hoe zal dit kunnen gebeuren? We zijn al zo oud!

Hij zegt: 'Heer, laat Uw beloften voor Ismaël gelden!'

‘Nee’, zegt God, ‘jullie zullen samen een zoon krijgen. Maar Ik zal Ismaël ook zegenen. Hij zal een groot volk als nageslacht krijgen en er zullen 12 koningen uit hem geboren worden. Maar het verbond ga Ik met jou en je zoon sluiten.’

God ziet om naar Ismaël. Hij laat hem niet in de steek. Wat een grote en liefhebbende God is Hij. Abraham besnijdt diezelfde dag alle mannen in zijn huis. Hij wordt zelf ook besneden. Het is een zichtbaar teken van het verbond dat God op die dag met Abraham sloot.

Gebod: Trouwe Vader in de hemel. Wij kunnen zo ongeduldig zijn. Als we iets willen, willen we het nu. Maar in Uw koninkrijk gaat het anders. Uw tijd is de volmaakte tijd. Help ons, help mij om geduldig te wachten en te vertrouwen dat U doet wat U belooft.

Dank Heer, dat U omkeek naar Ismaël. Dank dat U naar ons omkijkt. Dank dat wij, eeuwen later, ook toegevoegd mogen worden aan ditzelfde verbond door de doop. Amen.

Vragen:

– Saraï dacht dat ze niet meer in verwachting kon raken. Maar voor God is niets onmogelijk! Denk jij wel eens te klein van God? Wanneer?

– Waarom zou God wachten met ons iets geven in plaats van het nu te geven?

– Saraï vult op haar manier Gods belofte in. Ismaël wordt geboren. God gaat er niet in mee, Zijn plan staat vast.

Welke gevolgen hebben onze keuzes en beslissingen in de levens van anderen?

Wat zou een goede manier zijn geweest voor Saraï om met de belofte om te gaan?

– Er zijn in de Bijbel veel verhalen over Abram opgenomen. Toch zit er tussen deze twee Bijbelgedeeltes 13 jaar dat God niets van Zich laat horen.

Herken jij periodes in je leven dat God niets van Zich laat horen?

Is Hij er dan wel?

Zo ja: hoe merk je dat Hij er wel is?

– Abram lacht als God hem verteld dat hij samen met Saraï een zoon zal krijgen.

Wat is dit voor lach? Spottend/ongeloof/vreugde...of iets anders?

– God geeft Abram en Saraï nieuwe namen. Waarom?

– Wij kunnen door de doop toegevoegd worden aan ditzelfde verbond.

Ben jij gedoopt? Wat zegt het jou?

Ben je niet gedoopt? Wat zou het toevoegen aan je leven?

Kun je een verlangen krijgen om gedoopt te worden? Hoe?